

fchodoviny

12 / 2010
ZPRAVODAJ
FARNOSTI
CHODOV
PRAHA

„NEBYLO PRO NĚ MÍSTO“ – nakreslil Benedikt V. Holota

BOBCI/24.10./KONCERT „BÍLÉ SÁŘÍ“

21.11./NÁVŠTĚVA BISKUPA VÁCLAVA MALÉHO V NAŠÍ FARNOSTI

ADVENTNÍ „ZARADOVÁNÍ SE“

Adventní doba se v dnešní podobě v římské liturgii formuje od 7. století. Je tedy nejmladším údobím liturgického roku vůbec. Duchovní obsah adventu je – zjednodušeně řečeno – dvojitý: První část adventu je věnována parusii – neboli očekávání druhého příchodu Krista na konci času. V druhé části adventní doby si pak připomínáme především události předcházející narození našeho Pána. Jako by se tak v adventním poselství pomyslně mísilo volání Jana Křtitele k obrácení s projevem naprosté důvěry v Boží prozřetelnost vyjádřené v Mariinu „fiat“. Ostatně ne nadarmo je Panna Maria jednou z nejvýraznějších postav adventu. Mnozí teologové charakterizují toto liturgické období jako čas radostného očekávání. Znáte snad dokonalejší symbol radostného očekávání, než ženu, která pod svým srdcem nosí klíčící život? A znáte nějaké dokonalejší ztělesnění mateřství, než je to Mariino?

V současné době plné spěchu je každé čekání spojováno spíše s negativními emocemi. Stačí se pozorně podívat třeba na reklamu. Právě na ní se dá totiž velmi dobře poznat, po čem současná společnost touží a jaké hodnoty vyznává. Rychlost je zde jedním z hlavních taháků – rychle zhubnete, rychle se můžete naučit cizí jazyk, rychle se dopravíte z místa na místo, mobilem se rychle spojíte, s kým potřebujete, k obědu si dáte rychlenou zeleninu a kuře, které vyroste v rekordně krátkém čase...Kdo by dnes ztrácel čas čekáním. A možná právě v tom je jedna z velkých tragédií naší doby. Stále více nám chybí v našem zběsilém životním tempu schopnost přibrzdit, zastavit se a dopřát sobě i druhým čas dozrát. Jenže stejně tak jako se rychlené zelenině většinou nedostává vůně a chuti, přestože na první pohled vypadá skvěle, stejně mdlé a fádny bývají i ty lidské rychlokvašky bez ohledu na obor či společenské postavení.

Radostné očekávání adventu tak může být právě pro naši dobu navýsost aktuální téma. Mohli bychom si v předvánočních dnech připomenout, jak moc je pro život důležité, abychom měli někoho, na koho se můžeme těšit, o kom můžeme

v kinosále vlastní fantazie snít a promítat si, jaké to bude, až...Mnozí z vás mi asi dají za pravdu, že nezřídka bývá ono těšení se krásnějším a emocionálně silnějším zážitkem, než vytožený okamžik sám. Adventní očekávání má pro křesťany navíc charakter radosti. Je to očekávání v důvěře v Boží dobrotu a moudrost, očekávání, jehož radostný charakter pramení z jistoty, že víme, na koho a proč čekáme. V jistém smyslu je tedy adventní radost pokračováním radosti Panny Marie ve chvíli vyřčení a definitivního přitakání Boží vůli.

Jaký je ale reálný advent dnešních dní a co lidem přináší? Ne, nebojte se – nespustím nyní lamentace nad tím, jak naše konzumní společnost zredukovala advent jen na shon a nákupní horečku. Jednak si podobných klíšů užijete v předvánočním čase do sytosti z nejedné kazatelny, jednak si myslím, že mnoho lidí skutečně vyjadřuje nákupem vánočních dárků svůj vztah a lásku k druhým. Že to nedokáží nebo jen těžko dokazují jiným způsobem, je věc druhá a zasloužila by si mnohem důkladnější a především odbornější analýzu.

Co bychom si však neměli, navzdory sebevětším shonům a nákupním horečkám, nechat vzít, je již zmíněná adventní radost. Pokud ale tato radost nemá být jen křečovitým šklebem nebo pracně hranou emocí, musíme si být vědomi, z čeho naše radost pramení. A zde se dostáváme k jednomu z největších paradoxů. Vánoční radost z narození Krista je radostí skutečně hlubokou a opravdovou až ve chvíli velikonočních událostí. Podobně i radost adventu je nejen radostí z chystajících se betlémských jeslí, ale je to také radost s perspektivou druhého příchodu Krista na zem. Když domyslíme tyto skutečnosti, dojde nám, že adventní radost je vlastně radostí neobyčejně osvobozující. V kontextu parusie se nám zřetelně oddělí věci důležité od nedůležitých a předvánoční shony se ukáží stejně malicherné, jako nazlobené rozhovory se nad nimi. A to je asi to nejcnější, co si během čtyřnedělního čekání můžeme pořídit pod štědrovečerní stromeček.

Milí farníci, přeji vám i všem vašim blízkým, abyste v následujících dnech prožili skutečně a hluboké adventní zarodování se! *P. Stefan*

Milí přátelé, začala nám doba adventní. Církev nám tuto dobu nabízí, abychom ji využili a připravili se na oslavení Kristova narození. Když se blíží narozeniny někoho blízkého, snažíme se jejich oslavu dobře připravit. Upravíme a přichystáme celý byt, pohoštění, dárky a i sami sebe. Chci vás povzbudit: Přichystejte k oslavě narozenin Krista chrám našeho srdce. Zkusme se podívat, co v něm je potřeba vyhodit, oprášit, zamést, pořídit nové. Věřím, že takové pravidelné ztišení se a zaměření na naše nitro pohledem Krista v této době, udělá milému oslavenci velkou radost. Už ho vidím, jak

prochází v den svých narozenin ode dveří dál do „bytu našeho srdce“ a usmívá se. Má radost, jak se vše leskne, voní a září, a protože vidí i skrze zavřené dveře našich skříní a komor, raduje se, že jsme vyhodili staré harampádí v podobě neodpuštění, zloby a výčitek vůči němu, blízkým a třeba i vůči sobě samým. Vidí, jak je teď vše urovnané a jak i my jsme na sebe pyšní, že se nám podařilo dlouho odkládaný úklid a že jsme nebyli líní jít i do nejspodnějších vrstev, abychom vše dali do pořádku. Dopřejme sobě i Ježíši tuto radost z nás. Požehnanou oslavu narozenin. *Katka*

Ježíšovo narození zvěstuje lidem Boží lásku

Vánoční svátky doprovází v Čechách odedávna krásná poezie: poezie koled, světel, zvonů a vánočních zpěvů. Ale pro křesťany to není jenom poezie, pohoda domova, dny klidu a volna, hojnosti, svátých rodin, dětí a dárků. To všechno ano. Ale zároveň mnohem víc: „Projevila se dobrota Boží a jeho láska k lidem“ – slavíme narozeniny Ježíše Krista, který zachraňuje celý svět a otvírá všem lidem budoucnost, která přichází od Boha. Není tedy třeba jenom tklivě vzpomínat, jak jsme slavovali vánoce v dobách svého dětství. Boží dobrota a láska nám je dopřává slavit i dnes, v tomto roce, uprostřed tohoto světa. A je na nás, abychom se otvírali Božímu působení čím dál tím víc.

Ježíšovo narození zvěstuje lidem Boží lásku. To Betlémské dítě je opravdovým znamením, že Bůh chce, aby lidé žili, aby měli život a hojnost života. Boží plán s lidmi nebyl zmařen ani lidskými vinami: Ježíš přichází na svět pro naši spásu. Bůh přichází ujmout se všech, a zvláště maličkých, opuštěných a trpících. Ježíš lidem tu Boží lásku oznamuje, a také přináší. V něm je život, a on přebýval mezi námi – a stále chce přicházet, aby přebýval mezi námi – a přímo aby přebýval v nás. Chce nás proměňovat, aby to už nebyl člověk, který se poddává svým slabostem a špatnostem, rozkoši hříchu, ale člověk nový, podle vzoru Ježíše Krista. Poselství Vánoc zvěstuje každému, že se chce Ježíš narodit v tobě; prostupovat svým světlem naše myšlení a jednání, radovat se v nás, nést spolu s námi naše bolesti, naše trápení a skrze nás dávat svou dobrotu dál. Jak jsme často nechápaví, bez logiky uvažování k podstatě věci. Co by ti bylo platné, že se Ježíš narodil v Betlémě – píše svatý Augustin – kdyby se nenarodil v tobě? Bez něho by celý náš život zůstal jen torzem... Bez něho by žádná naše bolest, naše trápení nemělo žádný smysl. To je nejpodstatnější, co slavíme. Ježíš se narodil na svět, aby obnovil správný vztah lidí k Bohu, a také správné vztahy mezi lidmi. Přišel překonat všechno špatné, co nás dělí, vykonat smíření, darovat pokoj. A k tomu je nutná i naše snaha. Iniciativa, která začíná lidským odpuštěním. Tak jako chceme stále my: Pane, odpusť nám naše viny, naše hříchy, tak i my máme odpuštětěm, kteří nám ublížili, mnohdy třeba i nechtěně. Jinak ani nemůžeme postupovat, vždyť slavíme Kristovo narození. A každá oslava má být radostná, plná vzájemné dobroty a lásky. Iniciativa odpuštění vede ke klidu a pohodě v našem nitru.

A tak slavení vánoc znamená zároveň oživení všeho toho, co lidi spojuje: porozumění v rodinách, dobrý vztah mezi mladými a starými, ducha odpuštění, vzájemné úcty a obětavosti. To není jen nějaká teorie, to je nutnost křesťanského stylu života. A tak až přijde ta vánoční noc, myslíme také na ty opuštěné, nemocné, kteří trpí nějakou bolestí, nějakým trápením, zklamáním, ale i na ty, kteří Krista nepřijímají do svého života. Vždyť Ježíš přišel, aby zachránil každého, všechny lidi světa. V té vánoční noci myslíme na tyto podstatné věci. Otevřme se radosti, která přichází od Boha. Otevřme se životu, který nám Ježíš od Boha přináší. Děkujme Bohu a oslavujme ho.

Přeji Vám všem, aby Vám Boží světlo zářilo stále víc, a to, co Bůh pro každého ve své moudrosti má, aby se na Vás naplňovalo. Ať je vaší posilou modlitba. Třeba ta, kterou se modlil Benedikt XVI. k Pražskému Jezulátku: **Pane Ježíši, máme tě před očima jako dítě a věříme, že jsi Boží Syn, který se stal člověkem, skrze Ducha Svatého v lůně Panny Marie. Podobně jako v Betlémě, i my, spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři, se ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel. Stal ses chudým, abychom zbohatli z tvé chudoby: dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí. Ochraňuj naše rodiny, zehnej všem dětem celého světa a dej, ať nám vždy vládne láska, kterou jsi přinesl, aby činila náš život šťastnějším. Dopřej všem lidem, Ježíši, aby porozuměli poselství Božího narození, aby pochopili, že jsi přišel darovat celé lidské rodině světlo, radost a pokoj. Neboť ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků. Amen.**

OSVĚTLENÍ KOSTELA SV. FRANTIŠKA

Při posledním zasedání ekonomické rady farnosti jsem byl otcem Michalem požádán, abych ve farním zpravodaji seznámil farníky s uvažovaným řešením osvětlení kostela.

V rámci rekonstrukce farního kostela byla nastolena i otázka: Co s osvětlením? Provoz stávajících svítidel je značně neekonomický, neposkytuje dostatečnou intenzitu světla pro čtení, svítidla na presbytář oslňují, nasvícení fresky, díky vysoké teplotě bodových reflektorů, vytváří fleky na stropní malbě, spotřeba elektrické energie je neúměrná atd. Vědomi si těchto nedokonalostí, snažili jsme se v první fázi v ekonomické radě navrhnout nějaké řešení, které by se dalo zvládnout svépomocí. Hned v této fázi nám ale došlo, že to není problém zdaleka jednoduchý. Na osvětlení ve veřejných prostorách se vztahují normy a předpisy, které je nutno dodržet, osvětlení zásadním způsobem přispívá k vytvoření příjemné a důstojné atmosféry, mělo by být úsporné a v neposlední řadě by se nám mělo i líbit. Jelikož se nikdo z farnosti v této problematice profesionálně nepohybuje, obrátili jsme se proto raději na firmu, která má s osvětlováním v sakrálních prostorách mnohaleté zkušenosti. Na základě našeho požadavku provedl specialista v kostele potřebná měření a navrhl dvě varianty řešení. Museli jsme jednat velmi rychle, protože osvětlení je závislé na původních kabelech a ty se musí samozřejmě instalovat před omítáním a štukováním. Pro instalaci kabelových rozvodů je třeba projekt s návrhem způsobu ovládání světel. Času mnoho nezbývalo. Rozhodli jsme tedy, že se objednájí a instalují svítidla pro osvětlení presbytáře, která byla v nejzoufalejším stavu, a jejich vyřešení je technicky poměrně jasné. Zvlášť se nasvícením zdůrazní obětní stůl, kříž, freska a socha P. Marie. Dále se provede kabeláž pro nepřímé osvětlení pro účely adorací na bočních stranách kostelní lodi a posléze se i osadí patřičnými svítidly. Osadí se i nová svítidla pod kůrem, v předsíni a z povědní místnosti větné jejich centrálního ovládání. To je tedy stávající situace.

Nyní se však musíme rozhodnout o způsobu osvětlení kostelní lodi. Ta je z hlediska finančního i estetického nejnáročnější. Z hlediska původních kabelů, které se vedou půdou, nejsme v časové tísní a můžeme se nad řešením zamyslet. Odborník nám rozhodně nedoporučuje využít stávající lustr. Ten byl ve své době jistě zajímavým a netradičním řešením, ale technika pokročila tak, že v současné době nevyhovuje snad ani jednomu z kritérií. Současný pohled na technická zařízení v sakrálních prostorech preferuje střizlivá, pokud možno rozměrově minimalizovaná řešení, která splňují svůj účel, ale příliš na sebe neupozorňují. Implantovat do původního lustru moderní svítidla se zdá jako velmi problematické. Stávající lustr mimo všech technických nevýhod též brání v pohledu z kůru na centrální část fresky a neumožňuje rovnoměrné rozložení světla. Proto se odborné stanovisko přiklání k decentrálnímu umístění více malých nízkopříkonových svítidel a stávající lustr odstranit. Jelikož je to ale dost zásadní zásah do vzhledu kostela, chce ekonomická rada znát názor farníků na tuto progresivní změnu. Stejně tak jako v minulosti byly různé i nesouhlasné názory s umístěním současného lustru, budou jistě i různé názory na současné řešení. **Rádi bychom předešli tomu, aby se ve farnosti vedla diskuse bez účasti duchovního správce, který v konečné fázi má rozhodující slovo. Prosíme proto o vaše stanoviska, ať jsou kladná nebo záporná, případně i náměty na vyřešení. Můžete se obracet na otce Michala nebo členy ERF, kteří mu váš názor jistě přetlučou.**

Předešlý článek o rekonstrukci kostela měl velmi hezký titul „Svatému Františkovi by se náš kostel líbil“. Čtěl bych doplnit, že samozřejmě si všichni přejeme, aby se líbil i nám.

Vojtěch Pecka

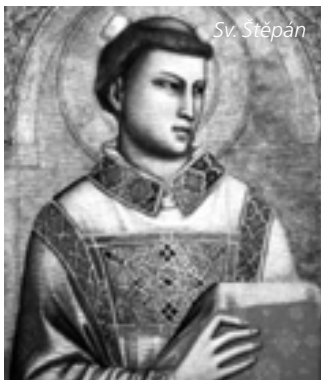
Kdo je to vlastně jáhen? Co znamená toto zvláštní slovo? Na tyto otázky není příliš jednoduchá odpověď. Mezinárodní termín je „diákon“, ale v našem prostředí, tedy katolickém, se příliš nepoužívá. Možná proto, že by se zde implikoval významový posun směrem k diakonii, tedy charitě, a ta je pouze jednou z částí poslání jáhna. I když ne nevýznamnou. Jáhen sám je hlavně a především spolupracovníkem biskupa a kněze. Spolupráce je základním charakteristickým rysem jáhna.

Poprvé se o jáhnech dozvídáme v Novém zákoně, v šesté kapitole Skutků apoštolů. Zde se můžeme dočíst o volbě apoštolských pomocníků, prvních jáhnů, kteří se starali o praktické otázky života

křesťanů: **„Nebýlo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plni Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol.“** Tento stav v průběhu času přestal existovat a obnoven byl až ve dvacátém století. Druhý vatikánský koncil připomněl a znovu zavedl praxi trvalého jáhenství, které bylo součástí církevního života prvních staletí. Konstituce Lumen Gentium se snaží znovu oživit představu a život prvotních církví, kde je hlavním představitelem místní biskup mající své pomocníky – své dvě ruce – kněze a jáhny. Kněží jsou pastýři místní církve a jsou přímí zástupci biskupa ve věcech duchovních. **Jáhni směřují více k lidu a věnují se charitativní službě a praktické pomoci kněžím.**

Bylo by však nesprávné představovat si jáhna jako jakéhosi „skorofaráře“, nedokončeného kněze nebo pouhého vysvěceného pomocníka. **Jáhenské povolání je odlišné od kněžského a směřování jeho podřízenosti je spíše k biskupovi.**

Všichni, kdo jsou pokřtěni, patří do velké církevní rodiny, jejíž hlavou je Ježíš Kristus. Skrze křest mají účast na Kristově kněžství a na spáse světa, a to všichni podle svých povolání a darů. Jáhni jsou vyvo-

SLUŽBA JÁHNA V CÍRKVI

přišel, aby sloužil (Mk 10,45), sám sebe se zřekl a vzal na sebe přirozenost služebníka (Flp 2,7). V zastoupení biskupa ve farnosti a ve spolupráci s kněžími vede, respektive inspiruje a motivuje, diakonii církevní obce. Tímto způsobem mají jáhni podíl na plné moci vedení církve. **Jáhenství jako ordinovaný úřad zřetelně ukazuje, že diakonie je důležitá součást odpovědného vedení církve.“**

Jáhen musí být ve své službě přesvědčen, že křesťanská cesta není cestou výstupu v lesku a slávě, ale cesta, která obsahuje pohled směrem dolů. Svátý Pavel v listu Filipánům (Flp 2,6-11) vyzývá k takovému smýšlení, jaké je v Kristu Ježíši: **„Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“** Zde je položen základ k tomu, co je v duchovní tradici základní ctností křesťana a co musí být základním postojem jáhna zvlášť: **být pokorný a tak být připraven ke službě.**

Jiří Laňka

lení a vysvěcení ke službě místních společenství. Co je tedy jejich úkolem? **V první řadě může jáhen křtít, kázat při mši, připravovat na křest rodiče, vést přípravu snoubenců, a to vše vždy za souhlasu faráře. Dále může asistovat při mši – pokud je zvykem svátostné požehnání, pak jej může udělovat monstrancí. Naopak nemůže předsedat slavení Eucharistie, nemůže zpovídat a dávat rozhřešení a s tím souvisí to, že nemůže udělovat svátost nemocných.**

Kardinál Walter Kasper v jedné ze svých přednášek, věnované problematice trvalého diakonátu, řekl, že **„jáhen reprezentuje zvláštním způsobem Ježíše Krista, který**

V neděli 21. listopadu byla panem biskupem Václavem Malým při jeho návštěvě naší farnosti udělena kandidatura k jáhenskému svěcení panu mjr. Mgr. et Mgr. Jiřímu Laňkovi. Při této příležitosti jsme ho požádali, aby se nám v rozhovoru více představil, pověděl o svém životě, víře a i budoucích plánech.

Pane Laňko, pocházíte z tradiční katolické rodiny, byl jste vychováván k víře od dětství?

Moje prababička byla věřící, s tou jsem chodil do kostela, ale jen jako malý, myslím, tak do šesti let. Moji rodiče byli nepraktikující křesťané, o víře se vůbec nemluvilo. Konverze v mém životě byla postupnou záležitostí. V policejní práci se setkáváme s násilím, nebezpečím a otázkou života a smrti se musíme zabývat. K definitivnímu rozhodnutí došlo v době, kdy jsem

odjžděl na misi do Iráku v roce 2004. Po návratu z ní jsem vstoupil do katechumenátu a nechal se pokřtít.

Jaká je vaše práce, co děláte?

Jsem policistou u Policie ČR. V roce 1985 jsem nastoupil do služby k Pohotovostním pluku VB, tam jsem si udělal praporčickou školu a maturitu a pak jsem dva roky sloužil u Oddílu VB Metro. Poté jsem nastoupil k Útvaru rychlého nasazení Policie ČR, kde jsem dodnes.

Vím, že máte dcery a jste ženatý...

Moje žena se jmenuje Jana a svoji jsme od roku 1985. Máme tři dcery. Nejstarší Veronice je 22 let, Šárce je 19 a Viktorce 12. Protože, jak jsem řekl, můj křest byl před šesti lety, i mé děti musely postupně přijít k víře samy. Nejmladší Viktorka byla pokřtěna v KCMT letos na Bílou sobotu a Veronika je v současné době v katechumenátu.

Při výcviku

Mise v Bagdádu

Jak jste došel k tomu, že chcete sloužit jako trvalý jáhen?

V roce 2005 jsem začal dálkově studovat na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích obor Pastorační asistence a potom Teologii služby. V průběhu studia mi došlo, že moje další cesta by měla být spojena s pastorcí v policii. Tak jsem se poradil s trvalým jáhnem Martinem Opatrným, který má na starosti formaci trvalých jáhnů a ten si o tom promluvil s biskupem Malým. Pan biskup si mě potom pozval k pohovoru, po kterém mě přijal do přípravy na trvalé jáhenství.

S manželkou Janou

Chcete sloužit dál v naší farnosti?

Počítám, že moje domovská farnost a zakotvení bude zde na Chodově. Jedním z úkolů v rámci přípravy k jáhenství je začít pracovat pro farnost. Začal jsem jako ministrant sloužit u oltáře v kostele sv. Františka. Tam bych chtěl pokračovat dál. Po svěcení bych mohl vykonávat liturgické úkony a další úkoly spojené se službou trvalého jáhna.

Kostel Sv. Františka

Co tato příprava obnáší?

První dva roky se jedná o určitý způsob formace: školení, přednášky, duchovní cvičení. Během této doby mi byla postupně udělena funkce lektora a akolyty. Setkáváme se jednou až dvakrát za měsíc odpoledne v týdnu. V mém ročníku jsme dva. Teď v listopadu jsem byl přijat jako kandidát k jáhenskému svěcení. Nyní ještě v rámci mé přípravy probíhá seznámení s praktickou činností jáhna na jeho působišti. A teď už záleží na panu biskupovi, aby určil termín mého svěcení.

Kostel Sv. Františka – u oltáře s P. Svobodou

Mezi iráckými přáteli v Bagdádu

A jak vidíte svou jáhenskou službu u policie?

V současné době (v srpnu t.r.) byly dány základy k založení Křesťanské policejní asociace. Povedlo se mi dát dohromady skupinu křesťanů sloužících u policie a tato skupina se stále rozrůstá. Na druhém setkání na konci listopadu byly na programu jednání další organizační záležitosti, jako jsou např. stanovy a možnost začlenění naší organizace do mezinárodní struktury. S přáteli pak děláme určité kroky k budoucímu možnému vytvoření policejní duchovní služby.

Proč je potřeba kaplanské služby také u policie?

Policisté jsou také lidé, mají svoje normální starosti, které jsou znásobeny náročností služby. Tím,

Přinášení darů

Udělování kandidatury k jáhenskému svěcení

U obětního stolu

Závěr...

že se často setkávají s násilím, se smrtí. Je potřeba, aby u nich byl člověk, který jim tyto starosti pomůže nést. Zatímco v armádě kaplani působí a zkušenosti s jejich službou jsou velmi dobré, u policie žádná podobná služba neexistuje. Obecně se má za to, že kaplan je tam hlavně pro věřící vojáky, ale opak je pravdou. Věřící člověk nemá problém najít duchovní podporu ve své farnosti, ale nevěřící tuhle možnost nemá. Proto si myslím, že duchovní služba u policie má své opodstatnění a měla by být zavedena.

Jaký model této služby byste chtěli zavést?

Ideální se nám jeví model, který funguje v současné době u Armády ČR, to je kaplan, který funguje uvnitř organizace v rámci služebního poměru. V armádě je to voják v důstojnické hodnosti, v policii by to tedy měl být policista ve služební hodnosti podle místa jeho zařazení.

Na závěr se vás zeptám, jaká spiritualita a který svatý je vám blízký?

Hodně mě inspiruje jezuitská spiritualita. Mým břimovacím patronem je sv. Ignác z Loyoly. Své motto jsem si zvolil: Gladius at crux, což je Meč a kříž, protože si myslím, že propojení služby v ozbrojených složkách a v církvi je možné, dobré a potřebné.

Pane Laňko, děkujeme, že jste si našel čas, abyste se nám představil, a také děkujeme, že jste se rozhodl sloužit jako trvalý jáhen. Přejeme vám, ať vás v této službě, ale i v osobním a pracovním životě, provází Boží požehnání a vedení.

Katka

OTEC BENEDIKT A PANNA MARIA

Dovolte, abych vám představil člověka, který ovlivnil můj život a moc mi pomohl – otce Benedikta V. Holotu, františkánského mnicha od Panny Marie Sněžné – spisovatele a kreslíře – velkého ctitele Matky našeho Pána.

Benedikt V. Holota

Poprvé jsem se s ním setkal v nakladatelství Zvon nad rukopisem knihy „Hovory na nemocničním lůžku“ v roce 1993 – on jako autor a já grafický úpravce této publikace. První pracovní schůzka byla velmi zajímavá – měl jsem trému před představitelem tak významného řádu a člověkem, kterému bylo v té době skoro 70 let – člověkem, který prošel komunistickými lágry, tajně vysvěceným knězem – ale otec Benedikt rychle rozptýlil mé rozpaky, a po hodině našeho setkání se z nás stali – dovolím si říct – spřízněné duše. Otevřenost, opravdovost a zapálená víra tohoto „služebníka Božího“ na mne silně zapůsobily, a také po přečtení rukopisu „Hovorů“, které popisují přátelství dvou mužů v jejich rozhovorech a meditacích nad životem a smrtí, jsem začal zase o něco hlouběji a opravdověji prožívat svůj vztah k Bohu a k lidem. Ano, opravdověji a hlouběji, – až to začalo přerušovat v určitou nespokojenost, která mě začala nahlodávat...

Můj známý mě jednou pozval do společenství jiné církve..., a tady jsem najednou nacházel více kamarádství, více nadšení, více té opravdovosti. Bylo tady dobře – přátelský duch, hodně zajímavých akcí, výletů, zpěv, prorocství, uzdravování, mluvení jazyky, čtení z Písma – při bohoslužbě jsem hrál v kapele jako hráč na bonga, všechno šlapalo, pohoda... ale, ...nechodilo se ke zpovědi, odsuzovalo se uctívání Panny Marie, uctívání svatých, neuznávalo se papežství, neexistoval očištěc: po smrti Boží království, nebo peklo – nic mezi tím. Smrt Pána na kříži bylo vlastně selhání, potupa. To nepochopení smyslu utrpení a vykoupení... Nikde byste ve společenství nenašli křížek nebo obrázek z Kalvárie – obrázek Panny Marie... Neříkám, že bylo všechno špatné a netroufám si soudit nebo odsuzovat jiná

společenství, která uznávají našeho Pána jako Syna Božího – hodně věcí jsem tady pochopil a našel opravdová přátelství.

Ale začalo mi být uvnitř duše smutno, začal mě provázet pocit opuštěnosti, prázdnoty, nenaplnění. Takový pocit, jako když stojíte samotní před vysokými hradbami města – brána zavřená a vy nemůžete dovnitř – slyšíte jen šum a život uvnitř hradeb. Dva roky jsem nevyšlovi „Zdravas Maria“, nepokřičoval se – nebyl u zpovědi, nepřemýšlel o významu

utrpení a vykoupení – začalo se mi stýskat...

Jsem totiž konvertita, který ve svých 27 letech „naplno“ uvěřil – a byla u toho Panna Maria.

Werfelova knížka „Píseň o Bernadeté“ byla tou poslední kapkou pro mě „váhání“ – tak mě zasáhla, že jsem se nechal pokřtít a přivedl svou ženu k oltáři, aby Pán Bůh požehnal naše pětileté manželství a nechal jsem pokřtít syna. No a Panna Maria mi také pomohla v mé krizi:

Šel jsem tenkrát po práci okolo kostela Panny Marie Sněžné a najednou jsem si intenzivně vzpomněl na otce Benedikta... a měl jsem tak velké nutkání za ním zajít a alespoň ho pozdravit, že jsem zaklepal na fortnu kláštera. Bratr františkán na vrátnici mě za otcem Benediktem dovedl, a ten mě velice srdečně a přátelsky přijal. Měl shodou okolností zrovna volno a strávili jsme v přijímací místnosti asi 2 hodiny. Všechno jsem mu na sebe řekl – popsal a vysvětlil, v jaké situaci se nacházím – můj hlad po svátostech, všechny nahromaděné hříchy za těch uplynulých pár let – a otec Benedikt mě dal rozhrěšení, odpuštění – a já v sobě cítil takovou úlevu, takovou radost a takové něžné přijetí Pána, že kdybych měl křídla tak vyletím do oblak...a věděl jsem, že to byla Panna Maria, která mě vzala za ruku a přivedla k otci Benediktovi.

Josef

BENEDIKT V. HOLOTA (*5. srpna 1922) je český katolický kněz a františkánský mnich – spisovatel, publicista a vyhledávaný zpovědník a duchovní. V 50. letech byl zbaven svobody při Akci K a prošel internací v koncentračních lágrech a nucenými pracemi. Je assignován v konventu u kostela Panny Marie Sněžné v Praze.

zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé,

v minulém čísle Fchodovin jsem vás prosila o případnou finanční pomoc pro první tři měsíce následujícího roku. Zatím přišly 3 dary v celkové výši 1 500 Kč. Chtěla bych dárcům moc poděkovat, jsou to první vlašťovky. Naděje, že se snad pomoc nakonec najde, každý dar (i ten nejmenší) nás posune o kousíček dál. Potvrzení o darech vždy vystavuji v polovině ledna všem dárcům, na které mám kontakt. Není třeba o potvrzení žádat individuálně. Pokud potřebujete na dar potvrzení, napište mi údaje do zprávy pro příjemce ve formuláři příkazu bance nebo potřebné údaje zašlete na náš email. Nemyslete si, že pouze sedíme s rukama v klíně a čekáme, že nás zachráníte. Oslovili jsme, a budeme ještě oslovovat, možné dárcy v celé oblasti naší působnosti. V tiskárně je leták a připravujeme nové webové stránky. Bohužel se zatím naše fundraisingové aktivity neseťkaly s příliš pozitivní odezvou. Děkuji samozřejmě všem našim pravidelným dárcům za jejich věrnost a obětavost, jste pro nás velkou oporou.

V tomto článku se ale chci věnovat přípravám na Tříkrálovou sbírku 2011. Už na konci října se sešli koordinátoři Tříkrálové sbírky z celé pražské arcidiecéze. V úvodním slovu nás pozdravil prezident ADCH Praha otec Vojtěch Eliáš, který zdůraznil, že Tříkrálová sbírka není pouze o penězích. Je to velká příležitost k oslovení velkého množství lidí a zviditelnění katolické církve, Charity a služeb, které Charita provozuje. Sběrka se bude konat od 2. do 10. 1. 2011. Finanční prostředky, které koledníci vyberou, jsou určeny na humanitární účel. 65% se tradičně vrací zpět k organizaci, která je vybrala. 5% je určeno na provozní náklady sbírky, zbytek využije ADCH Praha k financování svých projektů:

Stavební úpravy v charitním domě pro seniory v Mukařově. (Kapacita domu je 42 lůžek, dům je přístupný i pro imobilní osoby, poskytuje se zde celá řada sociálních služeb určených seniorům.)

Provoz Azylového domu sv. Terezie v Praze 8 Karlíně. (Dům poskytuje krátkodobé i dlouhodobé ubytování mužům i ženám bez domova. Kapacita je 50 lůžek. Součástí nabízených služeb je také charitní poradna pro lidi v nouzi.)

Podpora chudých dětí v Bělorusku. (Projekt pomoci dětem je realizován ve spolupráci s běloruskými diecézními Charitami v Grodnu a Vitebsku.)

Stavba základní školy v Kitule – Uganda. (Výstavba začala v květnu 2009 a plánované dokončení je v únoru 2010. Kapacita školy je 400 studentů v 8 třídách – od předškolní výuky po závěrečnou 7. třídu. Ve škole bude také centrum osvěty i pro okolní komunitu. Zároveň se stane centrem pro děti, které se z různých důvodů formálního vzdělávání neúčastní.)

Jako každý rok jsem koordinátorem Tříkrálové sbírky v naší farnosti já. Stejně tak už se doma chystáme na tradiční pečení perníčků a můj tým plánuje brigádu na jejich zdobení. Jako novinku letos plánujeme k perníčkům připojit visačku s PF a krátkou informací o naší Charitě. Také připravujeme letáček k Tříkrálové sbírce a plánujeme ho roznést po domácnostech na starém Chodově, Spořilově a ve vilové části Krče. Rádi bychom s mými syny, jejich spolužáky a kamarády zkusili obnovit kolednickou tradici – chození po domech, koledování, zpívání a osobní přání. Letákem upozorníme majitele domu, že přijdeme a orientačně, kdy dorazíme. Nepřijdeme tedy bez ohlášení.

Ráda bych vás pozvala, abyste se k nám v koledování opět připojili. Při Tříkrálové sbírce 2010 vás bylo opravdu hodně a tak bylo prima, že jste se mohli vystřídat a nikdo nemusel mrznout venku po celý týden. Vedoucí skupinek prosím, aby se mi ozvali. Také bychom rádi propojili sbírku s Tříkrálovým pochodem na Jižním městě, pokud se bude opět konat. Koledníci jsou zváni na setkání s panem arcibiskupem na Tři krále na Hradčanském náměstí a na Tříkrálový koncert. Přesná data ještě nevím, ale vyvěším je na nástěnku v kostele i KCMT.

Přeji vám všem požeňnaný začátek nového církevního roku a dobu adventní.

Eva Černá

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2010

19. 12.	4. neděle adventní	8.30 10.00 10.30 20.00		kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy
20. 12.	pondělí po 4. neděli adventní	6.30 17.00	mše sv. – kající bohoslužba se svátostí smíření	kostel sv. Františka kostel sv. Františka
24. 12.	vigilie Narození Páně	16.00 16.00 24.00	mše sv. pro děti mše sv. za účasti kard. M. Vlka	kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy kaple bl. Matky Terezy
25. 12.	slavnost Narození Páně	8.30 10.00 10.30		kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy kostel sv. Františka
26. 12.	svátek Svaté Rodiny	8.30 10.00 10.30 20.00	s obnovou manželských slibů s obnovou manželských slibů s obnovou manželských slibů	kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy
31. 12.	památka sv. Silvestra	18.00	mše sv. na závěr občanského roku	kostel sv. Františka
1. ledna 2011	slavnost Matky Boží Panny Marie	8.30 10.00 10.30 20.00		kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy kostel sv. Františka kaple bl. Matky Terezy

POLICAROVA CENA

aneb motivační akce pro „nezařazené děti“ z Jižního Města

Dříve se toulaly s klíčem na krku mezi paneláky, dnes se toulají po internetu a kromě part z ulice na jejich „mravní výchovu“ působí i cokoliv, co se dá přivolat na obrazovku počítače. Děti, které nejsou nikde zapojené, jsou většinou zranitelnější ve svém zrání než ty, které tráví alespoň část svého volného času na kroužcích nebo jinou organizovanou činnost.

Na úterý 26. 10. před podzimními prázdninami připravilo Komunitní centrum Matky Terezy ve spolupráci s KSK Praha veřejnou akci, jejímž cílem bylo přilákat děti k využívání pestré nabídky akcí a aktivit dostupných pod střechou našeho komunitního centra.

Akce měla tři části zaměřené na různé věkové skupiny. Školáci, kteří šli z odpoledního vyučování, narazili na veřejném prostranství u KCMT na kajak jezdicí po koberci, lyžaře na pásových lyžích a další sportovní aktivity, které si mohli také sami vyzkoušet. Mládež, která se vydala do ulic Jižního Města po setmění, zde narazila na odvážné mladé muže, kteří se

shromáždili v hojném počtu a neohroženě předváděli vzduchem svištěcí ohňové efekty. Na závěr si všichni, kdo se nestyděli, mohli na nazvučeném pódium v sále KCMT vyzkoušet beatboxovou improvizaci, která rozproudila krev i těm nejudeslejší z přítomných.

Všichni aktivně zúčastnění byli odměněni „Policarovou cenou“ – buřtem, který byl téhož dne na zakázku vyroben osvědčenou uzenářskou firmou a zručně ogrilován naším obětavým farníkem. Akce se zúčastnilo odhadem 250 osob. Věříme, že si všichni odnesli kromě nevsedných zážitků a letáku s nabídkou našich aktivit také předsevzetí vylepšit svůj přístup k využívání volného času. *Jaroslav Olšanský*

Z PROGRAMU V PROSINCI 2010

3. 12. od 9.00 a od 15.00 – Mikulášská besídka pro nejmenší.

Můžete si vybrat, zda chcete dopoledne či odpoledne. Na programu bude malá výtvarná dílnička pro děti s pomocí maminek, příprava básniček a říkanek pro „nebeské hosty“, nadílka pro nejmenší. Děti vstup 60,- dospělý doprovod 40,-. Vstupenky je možné zakoupit v MC Domeček v době jeho provozu od pondělí 15.11. Počet dětí je omezen.

7. 12. / 9.30 – Jak lépe porozumět svému dítěti i sobě jako rodičům.

Abyste si mohly udělat představu, přichystaly jsme pro Vás druhou malou ochutnávku z kurzu efektivního rodičovství. Můžete se nezávazně přijít podívat a zapojit se do lekce. Samotný kurz bude probíhat v prvním čtvrtletí nového roku. Budete mít tedy dostatek času se rozmyslet a přihlásit.

14. 12. / 9.30 – Putování s koledami.

Zveme Vás na předvánoční procházku Milíčovským lesem, při které si vybereme stromek, který ozdobíme pro zvířátka. Sraz v 9.30 na autobusové zastávce Horčičkova (směr Petrovice), s sebou připravené jídlo pro zvířátka (různé řetězy ze sušeného ovoce, krmítka z vydlabaných pomerančů, figurky z brambor, jelení lůž ze semínky...). Délka trasy cca 2,5–3 km.

Více na www.mc-domecek.cz

POZVÁNÍ PRO ŽENY

aneb žití svého ženství před Hospodinem

Zveme vás na sérii 4 sobotních setkání během dvou let. Snažíme se na nich porozumět tomu, co se v našich životech vlastně děje, ať už mezi kojením, žehlením, mazáním svačin, lítáním do práce a z práce nebo když naše děti odrostly a opouští nás. Nechceme se jen nechat unášet a vláčet každodenními starostmi, ale postupně **vrstvat do aktivního souhlasu s naším vlastním životem, s našimi limity a schopnostmi.**

Všechna setkání prolíná základní téma:

„Žití svého ženství před Hospodinem“.

Témata jednotlivých sobot

- ženství (vývoj vlastního ženství)
- mateřství (mateřství v mém rodě)
- čas všední a sváteční (žena jako strážkyně času)
- sexualita a sex

Iniciativa vznikla během mnoha rozhovorů mezi třemi rodinnými terapeutkami: MUDr. Halkou Korcovou, PhDr. Kateřinou Pískovou a Mgr. Lucíí Hornovou.

Pro ženy z naší farnosti se 1. část semináře bude konat 22. 1. 2011.

Pokud vás nabídka zaujala, nebo máte jakékoli dotazy, ozvěte se nejpozději do Vánoc Markétě Tomkové, tel. 776 190 491, marketa.tomkova@seznam.cz

Zveme vás na

ADVENTNÍ VÝTVARNOU MEDITACI která se bude konat v KCMT

- V pondělí **29. 11.**
od 17.00 **pro děti**
od 19.00 **pro dospělé.**
- Ve středu **1. 12.**
od 16.00 **pro děti**
od 18.00 **pro dospělé.**
- Ve středu **8. 12.**
od 18.00 **pro dospělé.**
- Ve středu **15. 12.**
od 18.00 **pro dospělé.**

Budeme zamýšlet nad některými pasážemi z knihy Zjevení svatého Jana, nad jejich hudebním vyjádřením Oliviera Mesiaena a nad výrazovými prostředky, kterými se pokusíme vyjádřit své dojmy výtvarně. Výtvarné potřeby budou k dispozici. Odborného vedení se ujme ak. sochařka paní Helena Rohnová.

Záštitou a účastí P. Stefan Wojdyla

V době adventní se konají rorátní mše svaté každé pondělí v kostele sv. Františka od 6.30 hodin. Večerní mše od 18 hodin budou až po Vánocích.

DARY PRO FARNOST • Moc děkuji všem za dosavadní finanční podporu a dovoluji si připomenout možnost s blízcím se koncem roku přispět finančním darem na provoz farnosti a probíhající rekonstrukční práce kostela sv. Františka. Můžete tak učinit na bankovní účet uvedený níže, buď jednorázově, nebo pravidelně během roku trvalým příkazem k úhradě. Ke každému poskytnutém daru je možné obdržet potvrzení pro daňové účely.

Číslo účtu KCMT je 4200060575/6800

Číslo účtu farnosti je 19-9362170227/0100 Všem dárcům srdečně děkuji. P. Michal Bator

PROGRAM FARNOSTI – PROSINEC

- **6. 12.** (pondělí) od **20.00 hod** v KCMT – **setkání místního společenství Hnutí fokoláře**. Slovo života na prosinec: „*Vždyť u Boha není nic nemožného.*“ (Lk 1, 37) – (Friedovi 731 625 949).
- **Setkání mládeže** s P. Stefanem se konají každé úterý od **19 hod** na faře u kostela sv. Františka z Assisi. Jste srdečně zváni.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají každou středu dopoledne od **9.30 hod** do **11.30 hod** v suterénu ve farním sále u kostela sv. Františka z Assisi. V prosinci se maminky sejdou **1. 12.** s P. Stefanem, **8. 12.** s adorací NS a **15. 12.** s P. Stefanem. (Katka Friedová 603 286 513).
- Každou středu od 19 hodin se ve farním sále u kostela sv. Františka z Assisi konají setkání **společenství Život z víry** (jáhen Pavel Urban 272 911 264).
- **Setkání společenství modlitby v duchu charismatické obnovy v KCMT** se v prosinci konají **2. 12.** a **16. 12.** od **19.30 hod.** (Tomáš Fried 603 402 597).

PROGRAM KCMT

28. 11. 16.00 5. 12. 15.15 5. 12. 16.30 8. 12. 17.00 12. 12. 16.00 13. 12. 16.00 16. 12. 19.00 19. 12. 16.00	1. Adventní koncert – Duchovní árie, písně a adventní zpěvy českých i evropských národů. Účinkují: Lydie Havláková – solo, Květa Novotná – klavír, Jan Adamus – hoboje, anglický roh a Lubomír Havlák – sólo, dobrovolné vstupné 2. Adventní koncert pro děti – Bob Fliedra a dětský sbor BOBCI, vstupné dobrovolné Mikulášská besídka – dobrovolné vstupné (pořádá KSK Praha) Pletení košíků z pedigu – závazné přihlášení: pletenikosiku@email.cz cena kurzu 250,- Kč 3. Adventní koncert – dobrovolné vstupné Mons.ThLic. B. Kolář: Adventní rozjímání – přednáška v rámci Klubu křesťanských seniorů Filmový klub: „Slovo“ Carl Theodor Dreyer (Dánsko, 1955) – vstup volný 4. Adventní koncert: Musica Pro Sancta Cecilia – vokální a instrumentální koncert renesanční a barokní hudby, dobrovolné vstupné.

**Všechny děti srdečně zveme na
TRADIČNÍ
MIKULÁŠSKOU BESÍDKU
v neděli 5. 12. od 16.30 hod
Komunitní centrum bl. Matky Terezy**

2. 1. 2011 bude v KCMT od 20.00 hodin na večerní mši zpívána RYBOVA VÁNOČNÍ MŠE
– již tradičně bude zpívat chrámový sbor z Proseka a jeho hosté.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA PROSINEC

1. Abychom na základě vlastní zkušenosti s utrpením lépe chápali neklid a bolest, jež jsou údělem mnoha osamělých, nemocných nebo starých lidí, a velkoryse jim pomáhali.
2. Aby národy světa otvíraly dveře Kristu a jeho evangeliu pokoje, bratrství a spravedlnosti.
3. Aby světlo adventu a Vánoc proniklo do srdcí všech lidí a přiblížilo Boží lid i těm, kteří s obtížemi hledají smysl života.

FARNÍ KANCELÁŘ

Korespondenční adresa:

U Modré školy 1
149 00 Praha 4
tel: 242 485 829
fax: 242 485 830
e-mail: fara.chodov@volny.cz
www:kcmt.cz

Úřední hodiny:

Pondělí 9.00–12.00
Úterý 15.00–16.30
Čtvrtek 15.00–16.30
Pátek 9.00–12.00

V jiném termínu po tel. dohodě

ADVENTNÍ BOHOSLUŽBY

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	6.30 s roráty	–
Úterý	18.00 adorace NS	17.00
Středa	18.00	–
Čtvrtek	18.00	17.00 adorace NS
Pátek	18.00	7.30
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.30	10.00, 20.00

 /mob./fax

e-mail

Farní kancelář	242 485 829, fax 242 485 830	fara.chodov@volny.cz
KCMT – sekretariát	242 485 826	info@kcmt.cz
P. Michal Antoni Bator (farář)	242 485 828, 606 296 419	mbator@quick.cz
P. Stefan Wojdyla (farní vikář)	272 934 261, 602 693 767	s.wojdyla@seznam.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Johana Malá (ředitelka KCMT)	777 555 483	johanamala@gmail.com
Romana Králeva (past. asistentka)	731 625 970	romi36@seznam.cz
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 826, 605 974 863	
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář Charity (pečov. služba)	242 485 823, fax 242 485 824	charita.chodov@email.cz

Uzávěrka příštího čísla bude 12. 12. 2010

fchodoviny@gmail.com

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov/ročník 9 • Redakce: Katka, Josef, Jitka, Jarda
• za obsah odpovídá: P. Stefan • foto: Anička, Tomáš, Jiří, Eva, archiv
• e-mail: fchodoviny@gmail.com • http://www.kcmt.cz/fchodoviny